

מ"ת 35042/01 - מדינת ישראל נגד עבדליךם שביר (עציר)-בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 15-01-35042 מדינת ישראל נ' שביר(עציר)
בפני כב' השופט נסר ابو טהה
ה המבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אסף בר יוסף
נגד עבדליךם שביר (עציר)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד אחמד יונס
המשיב עו"ד מואנס יונס

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, על רקע כתוב אישום הכלול שלושה פרטיא אישום- מתן שירות להתקומות בלתי מותרת- 2 עבירות, ניסיון למתן שירות להתקומות בלתי מותרת, הפרעה לעובד ציבור, ניסיון להפרעה לעובד ציבור, קשר特 קשור לעוון, עבירות מחודשים אוקטובר- דצמבר 2014, ומיום 21/12/14.
2. המשיב, הוא תושב עזה, אשר במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היה סוחר ובמסגרת עסקיו, הייתה להו גם חנות לממכר מוצרי חשמל שונים. יחד עם המשיב עבד בחנות גם בנו עימאד (להלן: "עימאד").
3. נטען, כי בתאריך 14/12/16 הגיע המשיב כדין לישראל, ורכש מחברת "אורות העמקים" מוצרי חשמל שככלו בין היתר, 181 חבילות באורך 100 מטרים בקוטר 5 מ"מ, של כבלי פלדה וכן 360 חבילות באורך 100 מטרים בקוטר 6 מ"מ (להלן: "כבלי הפלדה"). עוד נטען, כי המשיב באמצעות אחר דאג שכבלי הפלדה יוסתרו במשטחים המכילים את מוצרי החשמל הנוספים שרכש. בתאריך 21/12/14 במעבר כרם שלום, התגלו על ידי המאבטחים הבודקים במעבר, כבלי הפלדה ונתפסו לפני הגיעם למשיב בעזה.
4. ב"כ המשיב הסכים לקיום של ראיות לכואורה בגין עבירה של ניסיון להפרעה לעובד ציבור בהתאם לסעיף 288 לחוק העונשין. אשר לעבירה של ניסיון למתן שירות להתקומות בלתי מותרת, לפי סעיף 85(1)(ג) לתקנות (שעת חירום), 1945, נטען, שאין ראיות לכואורה, שכן האמור בסעיף 4 לעובדות האישום השלישי: "**ניסיה המשיב ליתן שירות להתקומות בלתי מותרת בכך שימוש ומסור את כבלי הפלדה, לאנשים שחשד שהם פעילי חמאס ונמנעו מלברר עובדה זו**", לא נשען על ראיות כלשהן מלבד **השערה** של המבקשת. עוד הדגיש בא כוח המשיב כי אין מחלוקת שכבלי הפלדה נשוא עמוד 1

האישום, מוגדרים כמוצרים **مفוקחים**, אם כי לא אסורים, בכפוף למغان היתר פרטני. עוד אישר כי לא היה בידי המשיב אישור פרטני לנדרש מסיבות פרודצරליות.

מנגד, בא כוח המבוקשת סבור שקיימות ראיות לכאותה גם בגין לעבירה של ניסיון למغان שירות להתחדשות בלתי מותרת, מכלול הנسبות ודרכי המשיב בהודעותיו.

5. בגין לאיישום השלישי, עינתי בחומר החקירה ולהלן חומר הראיות הרלוונטי:

הודעת המשיב מיום 1/1/15 שעה 16:19

במסגרת הودעה זו המשיב מאשר את הזמן מוצרי החשמל לרבות כבלי הפלדה מחברת "אורות עמוקים". כמו כן, מאשר כי אמר לחודזה (עובד בחברת "אורות עמוקים") להניח את כבלי הפלדה בקרטונים על המשטחים בתוך המשאית. עוד אישר כי כבלי הפלדה לא היו רשומים בהזמנה עצמה.

לשאלת החוקר: "לאיזה מטרת החלטת הביא את הכלים האלה בידעה שהם אסורים?"

שיב: "רק לרווח כספי, רציתי להרוויח על חבילת הפלדה האחת 30 שקל".

לשאלת החוקר: "למי אתה מוכר את כבלי הפלדה האלה?"

שיב: "לsonian בעזה, עבד ابو אסי...עבדאללה קוידר, ابو עוז".

לשאלת החוקר: "האם קנית את כבלי הפלדה לצורך ביטחוני או לטובת ארגונים כלשהם?"

שיב: "לא".

לשאלת החוקר: "למה הכלים האלה אסורים בעזה?"

שיב: "כי כבלי הפלדה משמשים למןנות".

עוד עינתי בהודעות הביעלים והעובדים של חברת "אורות עמוקים". להלן, בהתמצית עיקרי הדברים:

הודעת מוחמד אגביריה (סמןכ"ל החברה) -

מאשר כי המשיב הגיע למקום עסקם וביצע הזמן מוצרי חשמל וסוכם ששווי העסקה כ-14,000 ₪... והוא עזב. לאחר מכן, אני ידוע מבוחר שלו בשם אנס אגביריה שהוא מנהל מכירות אצל שקיביל פקס נוסף ביום 14/12/20, מיד עבדאללה (המשיב), שביקש עוד ציוד חשמלי ועוד כבלי חוטי חשמל. ביום שבת הכננו לו את כל הציוד, העמסנו על המשאית של וחיד אכתילאת (נהג ערבי ישראלי מכבר דבורייה שהוביל את הסחורה עד מעבר כרם שלום). עוד מסרנו לנהג מעתפה עם חשבונות. אני הבנתי ממנהל העמסה שננתנו לנהג שלוש מעטפות ובהם שלוש חשבונות על כל מה שהעמס.

לשאלתך, במעבר כרם שלום נתפסו שתי מעטפות עם החשבונית של כבלי החשמל ואין אני מסביר זאת- אולי אבד לנגаг, אין לי הסבר, אולי נפל לנגאג.

לשאלתך, חוטי הברזל נמצאו בתוך אמצע המשפט ומסביב קרוטונים כך שנראה שניתו להסתיר את זה- אני לא מתערב בצורת הענסה אבל לפי מה שהבנתי محمد עליאן לא רצה שהכבלים החשמליים יקרעו את الكرוטונים...כבלי הפלדה משמשים למתיחות כבלי חשמל... המשיב ביצע רכישות נוספת אצלנו של כבלי פלדה בתאריך 24/11/14 וב-14/10/18.

הודעת אנס אגבריה (מנהל שיווק לשטחים-עה) מיום 24/12/14-24

לשאלתך מי העmis את המשאית- محمد עליאן שהוא עובד בחברה אשר מקבל את ההזמנה ומעmis אותה על העגלה... לנגאג נמסרו שלוש חשבונות בתוך מעטפות סגורות שהוא אמרו להעביר אותו לנגאג המשאית יחד עם הסchorה (מדפיס את החשבונות ומוסר לחוקר), شומحمد מעmis את הסchorה, עובד אחר בשם בדן אגבריה עוזר לו.

הודעת מוחמד אגבריה (עובד בחברה- מיום 24/12/14-24)

אני הייתי עם אח שלי בדאן בעת הענסה המשאית. בדאן היה על המלגזה ואני הייתה למטה ואמרתי לו כיצד להעmis. חוטי הפלדה היו מונחים על משטח ולאחר מכן אנחנו עוטפים אותם בנילון כדי שלא יפלו. את המשטחים עם חוטי הפלדה הענסתי באמצעות כדי שלא יפלו... זה משטח כבד ולכן הענסנו אותו באמצעות הדברים היותר קלים הענסנו מסביב... רק חוטי הפלדה היו בתפזרות, כל שאר הסchorה היו בקופסאות קרוטון.

לשאלתך, את שיטת הענסה אני בחרתי ואמרתי בלבד בדאן כיצד להעmis.

עוד מעיון בחומר החקירה, ובתמונה המתעדות את המטען שהועמס על המשאית, עולה כי נתפסו כמות כבלי הפלדה המצויים באישום השלישי. בנוסף, קיים מסמך של משרד הביטחון שענינו "רשימת הפריטים המפוקחים לרצעת עזה", כאשר כבלי הפלדה בכל עובי מוגדרים כצד דז- שימושי מפוקח לפרויקטים (רשימה הפרטים המפוקחים- עדכון אוקטובר 2012).

6. על רקע המתווך לעיל ולאחר שהקשบท לティוני בא' כוח הצדדים ועינמי בחומר הראיות, כמפורט לעיל, הנני קובע כי לא הונחו ראיות לכואורה כנדרש ביחס לעבירה של ניסיון למתן שירות להתקחות בלתי מותרת. בעוד ביחס למעשה של ניסיון להפרעה לעובד ציבור- מעבר להסתמת ב"כ המשיב בדבר קיומן של ראיות לכואורה, הרי בפועל, אין מחלוקת שלא היה בידי המשיב היתר פרטני להעברת כבלי הפלדה כנדרש על פי הדין. כך שלא משנה אופן הענסה והנתחת כבלי הפלדה בתוך המשאית (האישום השלישי).

7. באשר לאיושמים הראשון והשני, ב"כ המשיב לא חלק על העבודות, אם כי לגישתו, אין בחומר הראיות

כדי לגבות את היסוד הנפשי הנדרש בעבירה של מתן שירות להתחedorות בלתי מותרת בהתאם לסעיף 85(1)(ג) לתקנות הגנה לשעת חירום.

בתמצית, נטען, **ראשית**, כי "כבי הפלדה" הינם מוצר "מפוקח" על פי הרשימה של משרד הביטחון, ולשם העברתו נדרש היתר פרטני. כך שאין עסוקין במוצר בראשימת המוצרים "האסורים". **שנית**, כבלי הפלדה מיועדים גם לשימוש אזרחי, שכן, המשיב מסר בהודעותיו שהינו סוחר ובעלותו שתי חניות למוצרי חשמל בעזה. נהוג לספק למוסדות אזרחיים דוגמת משרד הבריאות, משרד הפנים ורשויות מקומיות העוסקות בפיתוח תשתיות. עוד לעניין זה הפנה בא כוח המשיב להודעת יגאל שדה- ספק ישראלי ממן רוכש המשיב. **שלישית**, נטען, כי המשיב ביוזמתו בחקירותו אישר שאדם בשם טייסיר שלימיט ידיעתו משמש כחסמלאי שעובד במצב השיר לחמא"ס, הגיע בחודש נובמבר 2014 לחנות שבבעלותו ורכש מבנו עמיד כבלים "נורוגים" חמליים (730 מטר). כמו כן מסר שמות של סוחרים ומוסדות שספק להם כבלי פלדה, לרבות אנשים שימושיים לחמא"ס.

הסגור הדגש, כי המשיב הוא תושב רצoute עזה שנשלטה באופן פורמלי ומעשי על ידי שלטון חמא"ס. עוד הפנה לעניין זה לשבות המשיב בפניו וחקרו לשאלת מדוע לא סירב למכור לפועלי חמא"ס, השיב: "אני מפחד שיישרפו לי את העסק".

עוד לעניין זה הדגש הסגור, כי המשיב לא היה קשור ישיר עם ארגון החמא"ס, ואינו נמנה על ארגון החמא"ס. לפי האישומים הראשון והשני, מוחוס למשיב כי סיפק לחמא"ס את הcablim בסוברו כי נועד, בין היתר, לשימוש במתעני חבלה או למנהרות שישמו את החמא"ס נגד ישראל (סעיף 4 ו-5 לעובדות האשם הראשון ועובדות 11-10 לאיוש השני). בא כוח המשיב הפנה לחקירותו של המשיב הן בפני אנשי הביטחון הכללי והן בפני חוקר המשטרה כי אין לו ידעה מדויקת למה משמשים כבלי הפלדה על ידי פועלי החמא"ס (ראה הودעה מיום 13/1/15 עמ' 2 ש' 25-27). מטרתו הייתה רוח כספי ולא عمדה כל כוונה ביטחונית כנגד ישראל. לעניין זה הפנה לחקירת המשיב בפני שירות הביטחון הכללי מיום 11/1/15 פסקה 10.

עוד לעניין זה הדגש הסגור, כי הבסיס הראייתי עליו נשענת המבוקשת ביחס לאישומים הראשון והשני מבוסס על גרסת המשיב עצמו בהודעותיו, מבלתי שקיים בחומר הראיות "דבר מה נוסף". שכן, אין בהודעת מוחמד אלקוץ' שגם הוא סוחר עצמי במוצרי חשמל מישראל - לעזה, וכן בהודעת חسان שוראי (משמש כבעל חברה המוביילית סחרות ממ עבר כרם שלום לרצoute עזה) כדי לגבות "דבר מה נוסף", שכן, חسان מוסר באופן כללי כי גם המשיב רוכש ממנו מוצרים אזרחיים. אשר לחسان שוראי מאשר שהוא מוביל עבור המשיב סחרות מהמעבר אר אין בדבריו שני העדים כדי לקשר בין מוצריו החשמל שרכש המשיב לבין הזיקה המיוחסת למשיב במכירת הcablim לארגון החמא"ס.

8. ב"כ המבוקשת מנגד,טען כי חומר הראיות שנאסף לחובת המשיב יש בו כדי לגבות ראיות לכואורה לחובת המשיב בעבירות נשוא האישומים הראשון והשני שעוניים מתן שירות להתחedorות בלתי מותרת, קשרית קשר לעזון, הפרעה לעובץ ציבור.

טען, כי עיקר הראיות נשען על הודאות המשיב בחקירותו כי נהג למוכר מוצרים אזרחיים, לרבות כבלי פלדה וחוטים "נורוגים" חמליים, גם לאנשים המזוהים כפועלי חמא"ס וגם אישר שהסחרה הייתה

movebraת לבקשת פעילי חמא"ס בקרבת מקום למוצבים שלהם. הכל לגרסת המשיב למטרת רוח כספי בלבד. לעניין זה נטען, כי המשיב בהתקנותו המתואرت נהג, לכל הפחות, תוך "עכמת עיניים", שכן המשיב בהודעתו אישר כי כבלי הפלדה נעשה בהם שימוש, בין היתר, למנחרות ולמוצבי חמא"ס. עוד לעניין זה נטען, כי עצם התקנותו של המשיב, בהתאם לגרסתו, בתדרוך חמודה (מבית העסק של "אורות עמוקים"), כיצד להסתייר את כבלי הפלדה בעת העמסתם על המשאית, לצד העובדה שהמשיב לא טרח לפעול בכך היינו לבקש יותר פרטני עבור כבלי הפלדה, בוסף, העובדה שבחשוביות לא נמצאה רישום לאותם כבלי פלדה, אף הן מעידות על היסוד הנפשי הנדרש לצורך הרשות המשיב במעשה המייחס לו.

אשר להשגת הסנגור נטען, כי מקומן להتلין במסגרת התקיק העיקרי.

אשר לעילת המעצר- נטען, כי המעשים המיוחסים למשיב מקיימים עילת מעצר סטטוטורית לחובת המשיב, וביתר שאת נוכח החשש להימלטות מן הדין בשים לב שהמשיב תושב רצועת עזה, ועל כן עתר להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

9. מעון בכלל הודעות המשיב, הן בפני חוקרי המשטרה והן בפני חוקרי שירות הביטחון הכללי, עולה בתמצית, כדלקמן:

בהתדרוך (יום 11/1/15) ביחס לאישומים הראשון והשני, מסר המשיב אודות ציוד חשמלי שרכש בחודשים האחרונים "אורות עמוקים", בין היתר מוטות חשמל, גלגלי פלדה, גלגלי כבלים. כאשר נשאל האם הוא ידוע לאיזה מטרה עשויים להשתמש גלילי הפלדה, השיב: "**אני ידוע שחמא"ס משתמש בככלי פלדה 10 מ"מ למנחרות שלהם אולם אין לי קשר איתם ולא מכרתי להם**".

ש: "האם אתה מבטיח שהפלדה אשר רכשו עבר וחברת אלחדא (הכוונה פלדה שרכשו ממנה), לא ייעש לחמא"ס? השיב: "**אני מוכר להם את הפלדה ולא ידוע אחר כך למה הם משתמשים בו**".

כשנשאל איזה ציוד חשמלי מכיר לחמא"ס, השיב: "**אני מכרתי כבלים נורוגוי חשמלי...אני ידוע שתannisir חשמלי עוזב במוצב בחמא"ס הגיא לפני חדש בערך לעסוק אל הבן שלו עימאך וקנה 730 מטר נורוגוי לעבודות במוצב החמא"ס, לא ידוע בדיקות פרטיים, ולעתים מגיעים פעילי חמא"ס ורוכשים כבלים מהסוג הזה ומגוונות, למוצבים שלהם**", ואני שולח את הבקשה שלהם עם חאתם שבור...וחאתם מוסר להם את הסchorה ליד מסגד אלאקזה, כי לא נותנים לו להגיע למוצב הזה...את הcablim אני קונה מאבו עיסא אלקצח".

לשאלת החוקר: "כמה מכרת לפעילי חמא"ס?" השיב: "**730 מטר בערך ובין 13-10 גלילים קטנים, 100 מטר לכל גליל, לקחו אותם פעילי חמא"ס לא מכיר אותם וכי שהעביר להם את ההזמנה הינו חאתם...הבן שלי עימאך מוכר להם...חמא"ס יודעים למה להשתמש בו, למוצבים שלהם, והגלילים הקטנים חמא"ס משתמש בהם..."**

ש: "האם חמא"ס משתמשים בכבלים האלה גם למטרות אחרות? השיב: "יתכן, אני לא יודע". נשאל: "מי מפעיל חמא"ס קנו את הcabליים האלה?", השיב: "**חמא"ס היו שולחים חשמלאים לרכישת cabליים האלה, כמו תיסיר ונוספים, לא מכיר אותם, ולעתים היו פעילי חמא"ס מהמשרדים** כמו משרד הבריאות ועוד וקונים מפסקים ומוניות ודברי חשמל לבנייה... גם משרד הפנים.. התשלום בוצע בדולר או בשקל מוזמן".

ש: "למה היה מוכך לפועל חמא"ס אם היו משתמשים בהן למוצבים יוכל להיות מטענים גם כן?", השיב: "لمטרות רוח בלבד". נשאל מדוע לא סירב למוכך לפועל חמא"ס? השיב: "**אני מפחד שישרפו לי את העסק**" (עמ' 4 ש' 88).

בהתדרות מיום 13/1/15, חזר על כך שהוא לא יודע לאיזו מטרה החמא"ס משתמש בגilibים. ביחס לכבלים הנורוגים מסר: "**מכרתי לחמא"ס ואחרים באותו מחיר**" (עמ' 2 ש' 39).

עוד מזכ"ד חקירת המשיב על ידי שירות הביטחון הכללי מיום 11/1/15, עולה, כי כאשר נשאל ביחס למעורבותו במכירת **cabli חשמל מסוג נורוגי וככלי תקשורת לחמא"ס** - מסר, כי מזה תקופה מוכך כבל חשמל מסווג נורוגי לארגון החמא"ס (ראה סעיף 16 לזכ"ד). **מודע לך לחמא"ס צבאי לוקחים ממנו את הcabליים**. במו עמד עומד בקשר עם פעילי חמא"ס. המשיב מסר פרטיהם נספחים בcabli פלדה (בין היתר, למנחרות), לדבריו לא ידע מי (ראה סעיף 24 לזכ"ד). אשר למודעותו לשימוש שעושיםocabli פלדה (בין היתר, למנחרות), לדבריו לא ידע מי מהאנשים להם מכר עשה שימושocabliים למטרות טרור, אותו עניין הרווח הכספי (ראה סעיף 25 לזכ"ד).

10. מהמצביע לעיל, עולה כי למעשה, המשיב בתדרותו אינו מכחיש כי מכר cabli פלדה וכבלים חשמליים נורוגים לפועל חמא"ס שונים. דומני, שיש בכך כדי להקים תשתיית ראייתית לכואורית מספקת לשלב בו אנו נמצאים - בחינתן של ראיות לכואורה. יתרה מכך, די ברף של "**עצימת עיניים**" מצד המשיב כדי לגבע את היסוד הנפשי הנדרש.

ודוק, במסגרת הליכי מעצר עד תום ההליכים איננו נדרש להזכיר בשאלת אש灭תו של הנאשם. כי שקבע בית המשפט העליון פעמים רבות בעבר, חומר הראות יבחן לעומקו במסגרת כור ההיתוך של ההליך הפלילי. ראיות לכואורה הין מטיבן ראיות גולמיות בלבד. כל שמותל על בית המשפט בשלב זה הוא לוודא כי קיים בחומר הראות פוטנציאלי ראייתי שייצא "מהכוח אל הפועל בעתיד, בסיום ההליך השיפוטי" (ראה בש"פ 8087/95 זאהה). במסגרת ההליך העיקרי, תבחן לעומקה שאלת מודעותו לטיב המעשים שביצע. אולם לצורך ההליך דנא די אפוא בקיומו של פוטנציאלי. פוטנציאלי זה מצוי בתדרותו של המשיב. האם אכן עצם המשיב את עינוי לנוכח קיומו של חשד זה? האם ידע או היה עליו לדעת אודות טיבם ה"ביטחוני" של מעשי? האם קמה למשיב הגנת "הצורך"? האם קיים לצד הודהות המשיב, כתענת המבוקשת, "דבר מה נוספת"? בנוסף, הקושי העולה לכואורה מטענת המבוקשת כי "המשיב סיפק לחמא"ס את הcabליים בסוברו כי נועדו, בין היתר, לשימוש למטרני חבלה (סעיף 4 לעובדות אישום הראשון)... וכן הטענה כי נתן שירות על ידי כך שהעביר את cabli הפלדה לאנשים שחשד כי הם פעילי חמא"ס או מעבירים את cabli הפלדה לחמא"ס ונמנע מלברר עובדה זו" (סעיף 11 לעובדות האישום השני) - שאלות אלה תתרורנה במסגרת ההליך העיקרי (ראה לעניין זה בש"פ 4256/12 שがあב מחמוד

אבו נ' מ"י). לא מן הנמנע, כי בסופו של יומם המשיב יעמוד בנטול הנדרש ממנו כקבוע בסעיף 85(1)(ג) לתקנות, בשים לב, לנימוקים והטייעונים שעמד עליהם בהרחבה בא כוח המשיב המלומד כמפורט לעיל.

11. כנגד המשיב כמו עילת מעצר סטטוטורית בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים- שכן, מיוחסות למשיב עבירות נגד ביטחון המדינה. בנוסף קיימת עילת מעצר דומות יסוד סביר לחשש להימלטות מן הדיון, שכן המשיב אינו אזרח ישראלי.

12. עם זאת, בהתאם למצאות החוקן, נותר אפוא לבחון היתכנותה של חלופת מעצר, שכן, הכלל בעבירות ביטחון, הינו מעצר עד תום ההליכים.

13. בא כוח המשיב עתר להפנות את המשיב לחקירה מסחר אשר יבחן חלופת מעצר דומות מעצר בית בשטח מדינת ישראל תחת פיקוח של ערבי ישראלי, לצד הפקדה כספית.

בא כוח המשיב עמד על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המשיב,olid 3, אב 1-16 ילדים, ללא רבב בעבר, מנהל אורח חיים נורמלי, נשא תעודה סוחר מטעם הרשות הישראלית על רקע עסקו כסוחר ומיבא מוצרי חשמל לישראל לרשותה עזה קרוב ל-10 שנים. אינו מננה על שורות ארגון החמא"ס. שיתף פעולה עם רשות החקירה. המעשים המיוחסים לו אינם ברף החמור ביחס לעבירות ביטחון.

בא כוח המשיב הפנה לאסופה פסיקה במקרים דומים ואף יותר חמורים, התומכת בגישתו. הינו, שחרור לחלופת מעצר בשטחי מדינת ישראל תחת פיקוחם של ערבים ישראלים והפקדה כספית.

14. בא כוח המבקרת מנגד, עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים ללא צורך בהפניתו לחקירה מסחר, שכן, לשיטת המבקרת מסוכנותו הסטטוטורית הטבועה מהמעשים המיוחסים למשיב ונסיבות ביצועם לכואה. עוד עמד בא כוח המבקרת על החשש להימלטות מן הדיון, שכן המשיב אינו אזרח ישראלי.

15. לאחר ששמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים שוכנעתי שבמכלול הנסיבות, יש מקום לבחון חלופת מעצר- בדמות מעצר בית בתוך שטח מדינת ישראל, תחת פיקוחם של ערבים וזאת לאחר שייבחנו באמצעות תסקير מעצר של שירות המבחן. שכן, קיימת פסיקה של בית המשפט העליון, גם בעבירות ביטחון, ואף יותר חמורות מalto המיויחסות למשיב, המורה על שחרור לחלופת מעצר הולמת.

16. קובע להמשך דיון וקבלת תסקיר שירות המבחן ליום 19/2/15 ساعה 10:00.

.17. תשומת לב לשירות המבחן, כי המשיב דובר השפה הערבית ונתן בשמורות בכלל "נפחא"

.18. רשמתי בפני את התcheinיות בא כוח המשיב (052-2632684) למסור את פרטי החלופה לשירות המבחן.

המצירות תזמן את המשיב לדין באמצעות שב"ס למועד הנ"ל.

המצירות תשלח עותק מההחלטה לבאי כוח הצדדים לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ה, 03 פברואר 2015, בהעדר
הצדדים.